

Så rejser hr. Søren Søndergaard spørgsmålet om bevisbyrdefordelingen. Vi har naturligvis haft de overvejelser, idet vi klart har kunnet se, at spørgsmålet om omvendt bevisbyrde i forbindelse med afskedigelse på grund af graviditet har givet meget klare domstolsafgørelser, men netop for ikke at gå for langt i det første skud omkring et initiativ på det her område har vi valgt at holde os til den almindelige formulering, når det drejer sig om det almindelige forbud mod diskrimination.

Fru Vibeke Peschardt beskrev nøje de meget ubehagelige historier, som vi alle sammen mere eller mindre hører om, og derfor er det uhyre beklageligt, at Det Radikale Venstre ikke er parat til at vælge SF's løsning. Men jeg har noteret mig, at fru Vibeke Peschardt ikke afviser lovgivning på området. Fru Vibeke Peschardt mener, at arbejdsmarkedets parter bør løse denne sag. Jeg vil bare erindre fru Vibeke Peschardt om, at det tog LO og DA 12 år, før de lavede en ligebehandlingsaftale på dette område. Jeg har ikke tålmodighed til at vente. Det vil vare 25 år, før DA og LO kommer i gang, hvis de ikke har en lovgivning.

Sagen er den, at forslaget er baseret på en udvikling, som er meget betænkelig. Indvandrere er i stigende grad ramt af arbejdsløshed, og det må standses, fordi enhver integration forudsætter adgang til arbejdsmarkedet. SiD har således konstateret, at 43 pct. af forbundets udenlandske medlemmer er arbejdsløse, og sammenholdt med SiD's generelle arbejdsløshedsprocent på 23 pct. er det voldsomt. Fordelt på oprindelsesland ser vi klart billedet - diskriminationen er ekstrem. 53,4 pct. af tyrkiske indvandrere i SiD er arbejdsløse, 62,2 af pakistanske osv. Det er uholdbart. Disse tal er kimen til en uacceptabel udvikling.

Problemet er, at det netop sker i overgangen fra skolen til arbejdsmarkedet. Indenrigsministeriets statistik viser, at kun 65 pct. af samtlige udenlandske elever har opnået en uddannelsesplads hos en privat arbejdsgiver mod 82 pct. af samtlige elever. Det er ikke motiverende tal for en ung tyrkisk dreng, der starter i skolen.

SF har som sagt lagt op til en lovgivning, der svarer til en 14 år gammel lov om ligebehandling af mænd og kvinder, og jeg vil godt understrege, som det også er skrevet i bemærkningerne, at vi ikke tror, at lovgivning flytter noget, men det kan være et vink med en vognstang til arbejdsgivere og andre om, at det er vejen. Og så har jeg den sidste pointe: Det offentlige ar-

bejdsmarked vil være forpligtet til at følge loven. Og sagen er i al sin korthed den, at hvis politibetjenten kommer fra Pakistan og oplæseren i DR's TV-Avis kommer fra Somalia, så vil det give en udvikling, som vi bliver nødt til at understøtte.

Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan få den positive holdning, som vi alle har her i salen, omsat til lovgivning. Og det må gerne ske snart.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg kan godt forstå, at fru Anne Baastrup ikke har tålmodighed til at vente 12 år. Det synes jeg også er længe. Men en gang imellem er det nødvendigt. Jeg har også kun lidt tålmodighed, men det tog trods alt tre år i dette Ting efter meget store forberedelser og lobbyarbejde bare at få vedtaget omvendt bevisbyrde i forbindelse med afskedigelse. Det kan godt være, at man ikke kan lide det, men sådan er virkelighedens verden, hvis man ikke selv kan bestemme det hele, men også skal have andre til at synes, at ideerne er gode.

Så synes jeg, at fru Anne Baastrup fordrejer tingene, når hun siger, at det er et dårligt signal at sende herfra, at vi ikke ønsker en lovgivning. Jeg sagde netop på Socialdemokratiets vegne, at det meget vel kunne være, at det var nødvendigt med en lovgivning, men som på så mange andre områder, hvor man har iværksat en masse initiativer, som man ikke har set virkningen af, synes jeg, det er hensigtsmæssigt - også for at få så god en lovgivning som muligt - at man kikker på: Hvad er der så sket? Hvad kan vi bruge, og hvad kan vi ikke bruge? Det var netop det, jeg sagde at jeg ville holde arbejdsministeren fast på, få en konklusion på de mange tiltag, der er iværksat, og ud fra det vurdere, om der så var behov for en lovgivning. Og er der det, må vi tage det spørgsmål op på det tidspunkt. Det var et klart signal fra Socialdemokratiets side om, at måske er det nødvendigt med en lovgivning, og ikke, at det ikke var, sådan som fru Anne Baastrup gerne ville have det til at fremstå.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg tror, at det er en misforståelse at tro, at signaler alene kan udsendes gennem Folketingstidende. Det er en misforståelse, der har hersket her på Borgen i mange år.

Jeg synes, at det signal, som fru Anne Baastrup skulle tage med sig hjem, er signalet